

Eduard Toldrà i Soler

Músic. Estudià a partir del 1906 a l'Escola Municipal de Música de Barcelona, especialment amb Lluís Millet i Antoni Nicolau. L'any 1912 debutà com a violinista a l'Ateneu de Barcelona. El mateix any fundà el Quartet Renaixement amb Josep Recasens, violí, Lluís Sánchez, viola, i Antoni Planàs, violoncel, formació que tingué un decenni d'existència. Es perfeccionà, pensionat per l'ajuntament de Barcelona, a París, Berlín i Viena. Fou professor de violí i de direcció d'orquestra a l'Escola Municipal de Música. Com a director actuà al capdavant de l'Orquestra d'Estudis Simfònics, i quan l'any 1944 fou formada l'Orquestra Municipal de Barcelona en fou nomenat director. Les seves obres simfòniques més destacades són la *Suite en mi major* (1919), ***Empúries***, sardana de concert (1926), obra amb la qual guanyà el premi Sant Jordi (1926) del Foment de la Sardana de Barcelona, i la *suite La filla del marxant* (1934), que havia estat pensada per al drama en tres actes d'Adrià Gual, que restà inèdita. En el camp de la música de cambra compongué el *Quartet de corda* en do menor (1914) i *Vistes al mar*, obra per a quartet de corda, premi Fundació Rabell (1920), estrenada l'any següent; *Sis sonets*, per a violí i piano (1922), premi Fundació Patxot de l'any 1921. Escriví música per a cobla: *Les danses de Vilanova*, premi Fundació Patxot (1920), *La maledicció del comte Arnau*, per a tres cobles i timbales (1926), i trenta-cinc sardanes, de les quals es destaquen *Sol ponent* (1917), *Lluna plena* (1921), *Sol ixent* (1922), *Caterina d'Alió* (1922), *Camperola* (1923), *Cantallops* (1931) i *Vilanovina* (1946). És autor de l'òpera còmica *El giravolt de maig*. És també autor de cançons originals, algunes de les quals han adquirit una gran popularitat. Amb text de J. Carner compongué *La rosa*, deu cançons, de les quals es destaquen *Cantícel* (1923) i *Cançó incerta* (1927). També escriví música amb texts de Tomàs Garcés: *L'ombra del lledoner* (1923), *Cançó de l'amor que passa* (1925), *Camins de fada* (1926), *Cançó de l'oblit* (1927); i de Josep Maria de Sagarra: *Les garbes dormen al camp* (1923), *Vinyes verdes vora el mar* (1924), *Cançó de vela* (1926) i el cèlebre *Romanç de Santa Llúcia* (1924). Compongué música per al cicle de sis cançons per a veu i orquestra *La rosa als llavis* (1935), de Salvat-Papasseit, i poemes de Lope de Vega, Garcilaso, Quevedo i d'altres. Estrenà al Liceu la versió escènica de l'***Atlàntida***, de Falla-Halffter, l'any 1961. Entre els seus enregistraments es destacà *El sombrero de tres picos*, amb l'Orchestre National Française, que guanyà l'any 1958 el Grand Prix du Disque de l'Académie Charles Cros.